

Fotó: Szeverényi Kriszti

Móra Nyúz – a Móra Ferenc Kollégium lapja. Megjelenik 120 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Szerkesztő: Szilágyi Katalin
Tördelőszerkesztő: Szabados Gabriella, Szilágyi Katalin
Korrektúra: Szilágyi Katalin
Szerzők: Szabados Gabriella, Mészáros Gabriella, Tóth Szabina Kitty, Valkai Zsuzsa, Szücs Anita, Major Stella, Ármós Dorottya, Balog Márta, Csizmadi Csilla, Kubatov Sára, Salamon Teodóra, Danyi Ildikó, Kocsis Ivett, Bruki,
Képek : Szeverényi Krisztina (és az internet)

Móra Nyúz

XII. évfolyam 3.
(38.) szám.
A Móra Ferenc
Kollégium lapja
2010. november

Kollégiumi élet:

- borkóstoló, film-klub, kolimpia, október 6., kollégiumi bizottság

Minden más:

- halloween, film-ajánló, sorozat, mese

Szerkesztői szosz

Elérkezett a november, vele együtt az ős is, ami így a hónap közepére már Szegedet sem kerüli el.

Az esős, falevélkupacos, borongós napok feldobása céljából fogadjátok tőlünk a 2010-2011-es tanév első koliújságát.

Szánjatok rá néhány percet, ha időtök engedi, reméljük feldobja kicsit a nyálkás, hűvös egyetemi napokat.

FELHÍVÁS!

Várunk minden kedves, önmagukban kedvet és ambíciót érző szerkesztőket/főszerkesztőt, technikai szerkesztőt és újságírókat, hogy továbbvigyék, megújítsák a kollégiumi újság hagyományait, és hogy egy színvonalas, szórakoztató, újsággal színesítsék a kollégisták mindennapjait.

Szöke a lottózóban:

- Mi az a lottó?
- El kell találni 5 számot....
- Értem...és milyen messziről?

*Már hetedszerre sem sikerült eltalálnia a vénámat, nővére!
Döntse már el, hogy most vért vesz tőlem, vagy tetoválni akar.*

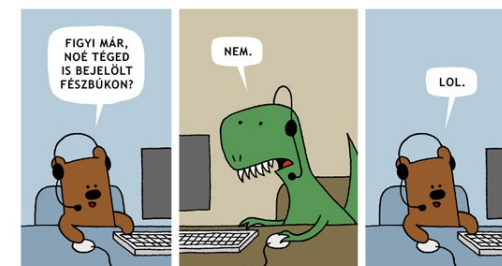
Pistikét elküldi az apja:

- Fiam, itt van ecset és festék, fessd újra az ablakokat. 20 perc múlva jön is a lurkó:
- Apu, a keretet is?

*Két béka beszélget az árokparton.
- Azért jó, hogy az összes lány megvolt a faluban.
- Ja.. De azért a varázsló lányát kihagyhattuk volna...*

A faluba bevezetik a villanyt. Hogy jobban menjen a munka, versenyt hirdetnek az oszlopállító brigádok között. Este a számláláskor:

- Első brigád, mennyi?
- 8.
- Szép munka!
- Második, mennyi?
- 11.
- Ez egész szép teljesítmény!
- Rendőrök, mennyit ástatok le?
- Kettőt!
- Az nagyon kevés, a többiek 8-at és 11-et.
- De azok mind kilátszanak.

Egy ember felhívja az orosz rokonait:

- Hány fok van most nálatok?
- Minusz 16.
- Jól van akkor, már nagyon aggódunk, mert itt nálunk a hírekben azt mondták, hogy kint nálatok sokkal hidegebb van!
- Jaaa! Hogy kint? Ott minusz 51!

*Egy srác találkozik az erdőben a jótündérrel.
- Mivel épp jó kedvem van, teljesítem két kívánságodat.
- Csak kettőt? Legyen már három, mindig annyi szokott lenni.
- Oké, legyen három. Mi a másik kettő?*

- Szöke nő a pszichológusnál:
- Doktor úr, engem mindenki ostobának tart.
- Értem a problémáját. Mondjon el szépen, lassan mindent az elejétől.
- Dok-tor úr, en-gem min-den-ki os-to-bá-nak tart...

*Egy embert bevisznek az elmegyógyintézetbe.
- Ön hogy kerül ide?
- Elvesztett a szemüvegem...
- Akkor miért ide hozták?!*

- Miért? Ide hozták?
- Hol voltál?
- IQ-teszten.
- És milyen lett?
- Szerencsére negatív.

*- Melyik a jobb, az Alzheimer vagy a Parkinson?
- ???
- Az Alzheimer, mert jobb elfelejteni fizetni, mint kilötykölni a sört.*

Pszichológusnál:

- Csak úgy tudok segíteni, ha szépen elmond mindent a legelejétől kezdve.
- Jó. Tehát, kezdetben teremtettem az eget és a földet.

*A bíró szigorúan kérdi:
- Hány pofont adott a panaszosnak?
- Egyet.
- De ő azt mondja, hogy ötöt!
- Csak egy volt bíró úr, de tekintet-*

tel silány testalkatára öt részletben adtam be neki...

Éjjel két óra van, és Gustavssonéknál csörög a telefon:

- Itt Nilsson a szomszédból. Szeretném felhívni a figyelmét, hogy a kutyája mar több mint egy órája ugat. Tegyen valamit, mert így nem lehet aludni!

Másnap éjjel kettőkor Nilssonéknál cseng a telefon:

- Itt Gustavsson beszél a szomszédból. Szeretném közölni önnel, hogy nekünk nincs is kutyánk!

*A nagypapa megkérdezi az unokáját:
- Kisfiam, hogy hívják azt a németet, aki eldugja a dolgaimat?
- Alzheimer, nagypapa, Alzheimer!*

Áll a székely juhász a réten a botjára támaszkodva. Arra megy a többi juhász, meglátják, kérdik tőle:

- Hát te meg mit csinálsz?
- Gondolkodom.
- És hol a fenében van a nyájad?
- Azon gondolkodom...

*- Mi kell a babázáshoz?
- Bab meg víz.*

Egy anyuka takarította Mikulás előtt a WC-t és a hét éves kislánya nézte.

- Mami, mit csinálsz?
- Kicsim, takarítom a WC-t, hogy szép tiszta legyen.
- Minek?
- Jaj, bogaram, tudod jön a Mikulás...
- És nálunk fog szarni?

Apróhirdetések

Szalmakalap eladó! Jelige: Szal-
makalap eladó!

Új alkalmazás, csak Mórásoknak:
Like-old a like-ot! December 1-
jétől elérhető!

How to clean da kiöntött
boroskóla... Tippeket várom, pró-
bálkoztunk. :)

Szomszédságomban „élősködő”
vuvuzelát sürgősen elcserélném
egy buborékfújóra! Jelige: Szeret-
lek 13-as, de halkan még jobban!

Keresem azt a személyt, aki a
Colors of the wind című számot
zongorázta lelkesen a nagy terem-
ben. Énekes, táncos közreműködést
vállalnék, Pocahontas jeligére. Jut-
tatások megegyezés alapján.

Horkoló szobatársamat elcserél-
ném büfébeli kedvezményre vagy
pizzautalványra. Jelige: Orrcsi-
pesszel nem megy.

Szobatársam kihasználatlan ágát
kiadnám jó megjelenésű, csendes
férfiaknak. Jelentkezni lehet a
06320/610-50-78-80-as emelt díjas
számon. Vizsga van.

Keresem azt a fiút, aki a legutób-
bi kolibulin háromszor fejtelt le
egymás után. Nyolc napon túl mül-
ló sérüléseim vannak, törlesztést
várok!

Jegyzeteket várok! Jöhet bármi,
fogalmam sincs, milyen óráim van-
nak. Az árban megegyezünk.

Ágyamat kiadnám némi apró-
pénz, esetleg Bakter vagy vajas
zsemle fejében. Jelige: Egyetemista
vagyok!

Csinos lányokat várunk szobánk
kitakarítására, mivel már mi sem
bírnuk tovább elviselni a rendetlen-
séget. Masszíroztatást is vállalunk!

Részeges szobatársamat elcserél-
ném egy használhatóbb, ellenkező
neműre. Megjegyzés: helytakaré-
kos, olykor az ágy mellett alszik el.

Pénzt vennék áron alul, sürgősen!

Helyi járatos bérletet kerékpárra
cserélnék. Nem kívánok többet a
busz után futni, inkább lebicikliz-
ném.

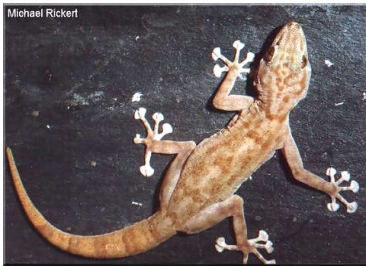
Kiadó háromágyas szoba, ajándék
két szobatárssal. Irányár: 15000
HUF/hó.

Egyedülálló, ösztöndíj nélküli,
kollégiumban élő egyetemista ke-
resi hajlékony testű, sörfőzde-
tulajdonos, marihuánatermesztő
szupermodell ismeretségét. Ingye-
nes koncertjegyekre való jogosult-
ság és új tapasztalatokra nyitott
lány ikertestvér előny!

Eladó rovarirtó! Emberre és állat-
ra egyaránt ártalmatlan. Jelige:
Bugman még mindig él!

½-re osztályozott beadandómat
elcserélném ugyanilyen arányú
fröccsre. Jelige: Éljük túl a vizsga-
időszakot!

Szelíd, idomított gekkót cserélek
műkézre.

Viccek

Soha nem hallott vicces közmondás-
ok:

- Ki a hideget nem szereti, hóember
nem lehet.
- Mindenhol jó, de legolcsóbb ott-
hon.
- Hajléktalanok jelmondata:
„Kukából nem lesz szalonna.”
- Kórustag voltam amég rá nem
jöttek honnan jön a zaj.

- A régész karrierje romokban he-
ver.
- Muszáj mindig megoldást találni?
Nem élvezhetnénk egy kicsit a prob-
lémát?
- A szél a levegő azon része, ame-
lyik siet.
- A titoktartás egy olyan szilárd
halmazállapotú anyag, amely alko-
holban oldódik.

- A lustaság netovábbja, ha valaki
azt álmodja, hogy nem csinál sem-
mit.
- A sör lassan butít, de nem baj én
ráérek.
- Jó dolog a skizofrénia legalább
tudok magammal sms-ezni.
- Az ámokfutás a jövő tömegsportja.

Kollégiumi Bizottság 2010-2011

Szabados Gabriella

Kommunikáció és
médiatudomány, II.
évf.

Fári Ádám

Történelem, V. évf.

Gömbicz Nándor

Politológia, II. évf.

Lutz Gábor
(meghívott tag)

Kommunikáció és média-
tudomány, II. évf.

Márton Gábor

Szociális munka, I. évf.

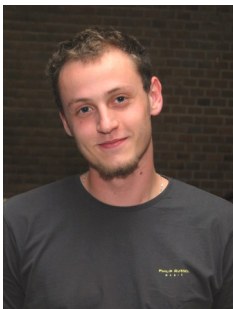
Mechler Ákos

Történelem, V. évf.; infor-
matikus-könyvtáros, I. évf.

Régert András

Történelem, V. évf.

Régert Attila

Pénzügy és számvil-
tel, III. évf.

Szabó János

Anglisztika, V. évf.

Varga Bálint

Hittudományi Főiskola Keresztény
Egyház- és Művelődéstörténet Ma, I.
évf.

Kollégiumi közgyűlés – I. félév

Minden évben a magasföldszinti nagyterem ad otthont a félévenkénti kollégiumi közgyűlésnek, melyen igazán kevesen szoktatok részt venni, pedig lehet, hogy hasznos lenne. Idén október 18-án gyűltünk össze, hogy megtárgyaljuk szeretett kollégiumunk ügyes-bajos dolgait.

Elsőként a Kollbiz tagjai számoltak be a kollégium előző évi munkájáról igazgatónő és Kovács Attila kiegészítései mellett. A végeredményt Ti élvezhettétek: a sok kulturális és szakmai rendezvényt, na meg a kolibulikat és a Morgillát - mind átélhettétek -. Azt gondolom, nem lehet panaszunk.

Ezután igazgatónő ismertette velünk az őszi felújítások mikéntjét, hogy milyen munkák folynak, mennyi ideig, és hogy mindez

mennyi pénzbe kerül a kollégiumnak. Jó, hogy felhívta a figyelmünket az óriási zajra, amivel járnak a felújítások, mert így legalább nem kaptunk szívbajt, amikor az útve fűrő csodálatos dallamaira kellett ébrednünk azon a bizonyos csütörtök reggel, október 21-én.

Természetesen nem maradhatott el az öntevékeny csoportok bemutatkozása sem, akik szeretettel várnak mindenkit, aki szeretne egy kicsit kikapcsolódni és csiszolni a kézügyességét, vagy tudását egyéb szabadidős elfoglaltságokban. Ha időtök engedi, nézzetek le az egyre bővülő választékot szolgáltató könyvtárba, vagy a szerda esti rajz szakkörbe, netán a kézműves szakkörbe. Szívesen látnak Benneteket a kollégiumi rádió, vagy a Móranyúz szerkesztőségében is.

A rendszergazdákat Huszta László képviselte. Ő számolt be az

előző évi tevékenységről, az esetlegesen felmerülő problémák orvoslásáról. Mivel senki nem intézett hozzá kérdést, megállapíthatuk, hogy jelenleg zökkenőmentes az internethasználat a kollégiumban. Ha bármilyen problémátok van a számítógépekkel, fordulhattok hozzá is a 7-es szobában, vagy a 2-esben lakó fiúktól is kérhettek segítséget.

Legvégül, de a kollégiumi közgyűlés nem elhanyagolható részeként bemutatkoztak a kollégiumi bizottsági tagságra jelöltek. Ha másért nem, akkor legalább ezért megéri lejönni, és rászánni egy bő órát, mert így legalább megismeritek a jelöltek programjait, és tudjátok, hogy miben tudja érvényesíteni az érdekeiteket az, akire szavaztok.

- Szabados Gabriella -

Kollégiumi Bizottsági ülés No. 1.

A kollégiumi bizottsági választások eredményének kihirdetésével véget ért az interregnum korszaka kollégiumunkban. A november 8-i, idei első kollégiumi bizottsági ülés megtartásával pedig hivatalosan is megalakult az új bizottság, melynek 9 választható tagjából négyen újak, öten pedig már tavaly (és még sokkal hamarabb is...) is tagok voltak.

Íme, a névsor, kezdve az immáron megszokott tagokkal: Fári Ádám, Gömbicz Nándor, Márton Gábor, Mechler Ákos, Régert András, Régert Attila, Szabados Gabriella, Szabó János, Varga Bálint. Valamint jelent volt még igazgatónő és a kollégiumi nevelőtanáron kívül Lutz Gábor, meghívott tag is.

A bizottsági ülésünk első feladata volt, hogy megválasszuk a kollégiumi titkárt és helyettesét. A szavazás eredményeképp Fári Ádám és Gömbicz Nándor tölthetik be ezen pozíciókat. A kollégiumi bizottság újításképpen tavaly felelősöket választott a különböző feladatok elvégzésére, koordinálására. A módszer bevált, úgyhogy idén is ezt a struktúrát alkalmazzuk. Na de ki miért felelős?

szakmai rendezvények – Gömbicz Nándor
közösségi rendezvények – Varga Bálint
sport – Szabó János
öntevékeny csoportok – Kovács Attila és Lutz Gábor
kollégiumi újság – Szabados Gabriella
kulturális programok – Márton Gábor
jegyzőkönyv vezetése az üléseken – Szabados Gabriella

HÖK-kel való kapcsolattartás – Mechler Ákos
hallgatói érdekvédelem – Régert András és Attila

Persze bármelyik taghoz fordulhattok bizalommal, ha kérdések vagy ötletek van, de az adott témában megnevezett személyek valószínűleg több információval, útmutatással tudnak majd szolgálni.

A napokban értek véget a felújítások a kollégiumunkban. Igaz kicsit késtek az átadással, de azt hiszem, mindnyájunk nevében mondhatom, hogy megérte kivárni még ezt a pár napot, és hallgatni a kopácsolást: az első és harmadik emeleti zuhanyzó, illetve a fölépcső már méltó a Móra Kollégium színvonalához. Ne csüggedjenek a második és negyedik emeleten lakók sem, ugyanis az ő fürdőblokkjuk felújítását jövőre tervezi a kollégium.

ismert asztaltípuson.

A kötélhúzás sajnos ellenfél hiányában törölve lett a versenyszámok közül.

Csocsóban az összeszokott Varga Bálint – Tasnádi Péter alkotta ketős szerezte meg a harmadik helyet, egy a bírakkal igen jó kapcsolatot ápoló mérnöki karos párossal szemben.

A sörívő versenyre igen szépszámmú fiú versenyző gyűlt össze és melljük még egy kis létszámú, de annál lelkesebb lánycsapat került. A koli színeiben Szabó János és Mihályi Tímea indult, mindketten kategóriájukban második helyen végeztek, és beugrott még Csépké Dávid is egy visszalépő versenyzőnek köszönhetően.

A 24 órára tervezett foci már a

kezdésnél redukálódott 18 órára, majd többszöri átszervezés után kialakult a végleges menetrend. A koliból részt vett: Pomozi Rolandnak, Szilágyi Nándinak, Gömbicz Nándinak, Szabó Dávidnak, Csépké Dávidnak, Polákovics Adriánnak, Olgyay Jánosnak, Laza Somának, Földi Árpinak, Gosztola Lórántnak köszönjük a részvételt, a kitartást és főként a türelmet: csendes derűvel szemléltük a mérnöki kar csapatainak vehemens játékstílusát, majd átlátva a helyzet komolyságát, felvérteztük magunkat némi fájdalomcsillapítóval (három betűs...r) és kellő lazasággal kezeltük az esti meccseket.

A csütörtöki streetball bajnokságban: Szilágyi Gyuri, László Attila, Molnár Attila, Kozma Tamás vett

részt és ért el harmadik helyezést egy kis létszámú, de annál profibb mezőnyben.

A kollégiumok közül a mérnöki után mi Mórások voltunk a legtöbbben a versenyeken :).

A körülményekről:...

Köszönet és hála minden lelkes sportszeretőnek, aki kijött képviselni a kolit!

- Bruki -

Kolis focis szösszenet

A kollégiumi focibajnokság idei kiírására olyan régmúlt-ra visszatekinthető csapatok jelentkeztek, mint:

a több mint 10 éves múltra visszatekintő Fc Büknü (aki tudja, mit jelent a csapatnév az röhög-het :),
a 2007 tavasza óta Kapitányok Fc néven futó korábbi Kiver Puhl,
a 2007 ősze óta játsszó Fc Finucci,
a 2008 ősze óta létező All-In Cuvee.

A látszatra új alakulat a 3-as 4-es szobák csapata, melynek tagjai egy része korábban az Fc Finucciban, a többiek pedig sorrendben a Mezetlen Igazság, a Nők a Klubban Labda a Lyukban, a Balkáni Kobra, A Szakértő, a Havasy Román Attila t.cs., a Címvédők Fc, a Wilhelmus FC néven futottak :)

A bajnokság szeptember 14-én kezdődött hivatalosan, a meccseket körmérkőzéses formában egy csoport keretein belül játsszák a csapatok: a pályamunkálatok megkezdéséig sikerült lejátszani a meccsek felét, ahol az alábbi eredmények születtek:

Fc Büknü - 3-as 4-es 0-0, Fc Büknü – Kapitányok Fc 6-1, Fc büknü – All-In Cuvee 5-1, 3-as 4-es – Kapitányok Fc 2-1, 3-as 4-es – All-In Cuvee 2-2.

A pálya elkészülte után: Fc Finucci – Fc Büknü, Fc Finucci – 3-as 4-es, Fc Finucci – Kapitányok Fc, Fc Finucci – All-In Cuvee, Kapitányok Fc – All-In Cuvee meccsekre várunk minden kedves szurkolni vágyó kollégistát november 21-ig, mert akkor zárul le a csoportkör és a következő héten lesz a döntő, amelyen a csoportkört az első két helyen zárt csapat játssza.

A bajnokság a korábbi évekhez viszonyítva kevesebb csapattal (5), de szinte változatlan számú kollégistát (30) megmozgatva zajlik.

Tudtátok e, hogy:
az Fc Büknü régebben még az egyetemi bajnokságban vívott meceit is a kolipályán vívta?
volt olyan bajnokság mely egy szombat alatt lett lerendezve?
a pályán legrégebb óta Attila és Boros Lajos játszik egymással egy csapatban, ha nem is folyamatosan?

A többi érdekesség majd a tavaszi bajnokságban a Móra koli és a Hermann koli közös szervezésében rendezendő Kolimpia után.

- Bruki -

Ha energiára van szükséged: Ízek, imák, szerelmek

Elizabeth Gilbert önéletrajzi regényéből készült az Ízek, imák, szerelmek című film. A főszerepben Julia Roberts játszik. A történetről annyit: Liz (Julia Roberts) egy sikeres író, van férje, van háza, barátai, látszólag minden rendben. Ám történik valami, amitől hirtelen úgy dönt: mindez nem elég neki és fenekestül felforgatja az életét.

Elválík férjétől és nagy elhatározásra jut: nekivág a nagyvilágnak, hogy végre a maga ura lehessen. Először Rómába, majd Indiába megy, a következő állomás pedig Bali. Mindegyik helynek megvan a maga varázsa, a maga tanítása, a maga célja. Róma az ízek miatt fontos, India a spiritualitás, a lelki gyógyítás, imák színhelye, Bali pedig a szerelemé.

Miért érdemes megnézni szerintem ezt a filmet? Olvastam és hallottam is róla sok megosztó véleményt. Valaki kifejezetten unalmasnak tartja, valakit elbűvöl. A moziban dolgozó ismerősöm a jegyem megvétele után közölte velem, hogy erre a filmre nyugdíjas hölgyek járnak a leginkább. Elégge meglepődtem ezen és bevallom őszintén meg is ijedtem egy kicsit, hogy lehet még túl nagy falat lesz ez nekem. Olvas-

tam az interneten is ilyen véleményeket, hogy 20 évesek ne nézzék meg, és hogy ezt a filmet csak az értheti meg és élvezheti, aki már idősebb és tapasztaltabb és az, aki már átélt hasonló szituációt.

Akkor most elmondom róla az én véleményem: 20 éves vagyok, nem voltam hasonló helyzetben, nem vagyok nyugdíjas, nem vagyok tapasztalt és mégis azt mondom: igenis értettem is, élveztem is és nagyon nagy hatással volt rám a történet! Egyszerűen elvarázolt, és lehet, hogy furcsán hangzik, de teljesen feltöltött energiával! Irigylésre méltó a bátorsága a főhősnőnek, ahogy elindul Rómába egymaga. Isteni kaják, rengeteg nevetés, az olasz mentalitás... Szenzációs! A mottó: lazíts, lazíts, csak élvezd az életed és örülj! Ez minden korosztálynak szól szerintem, mindenkinek lehetnek feszültebb időszakai, nem csak egy házaspárnak. Ugyanakkor már itt elindul Liz a lelki önmegvalósítás útján, keresi a saját szavát. Ezt is szerintem sokan átéltek tinédzserkorban: keressük önmagunkat, kik vagyunk, mik leszünk, merre menjünk? Persze, abban a korban még mást jelent, de az érzés ugyanaz. India: a spirituális élmények országa. Az én véleményem szerint ez a rész is teljesen élethű és élvezhető. Az íróknak nem sikerül azonnal el-

sajátítani a befelé fordulást, a meditálást, roppant nehezen megy neki, hogy kikapcsolja az agyát és ne gondolkozzon. Ezzel azt is remekül bemutatja, hogy milyen nehéz is megtalálni a lelki békénket, megbocsátani saját magunknak.

A szerelem az egész filmben nagyon fontos szál, de az Igazira Elizabeth Balin talál rá. Mert minden rendbe jön, ha önmagunkkal harmóniában vagyunk!

Összefoglalva: azzal sem értek egyet, hogy a film nézők számára talán nem annyira élvezhető ez a történet, mert az igaz, hogy egy nő életét kísérik végig egy nő szeméből, viszont annál érdekesebb, tanulságosabb lehet a számukra is.

Tehát én ajánlom mindenkinek nagy szeretettel, nagyon jó zenéssel, gyönyörű tájakkal, rengeteg humorral átszőtt történet. Amikor egy barátnőmmel megnéztük a moziban, úgy éreztük, mintha kicseréltek volna minket! Persze mindenkinek mást jelenthet ez a film, a számomra a tanulság belőle: „Gyerünk, gyerünk, menjünk, lássunk világot, legyünk vidámak, jó lesz minden, mindig te döntesz, csak legyél elég bátor!”

Kulcsszavak: utazás, kaland, harmónia: ÉLETÉRZÉS.

- Kocsis Ivett -

I. SZTE Kolimpia- SZTE Kollégiumok Közötti Bajnokság, avagy a Mórások kalandjai a mérnökök között.

A mérnöki kar részéről Pesti Palócz Ádám és Mezei Csaba József kereste meg a kollégiumunkat, hogy szeretnének egy kollégiumok közötti sportnapokat szervezni 24 órás foci-val megspékelve szeptember 22-23-a között.

A felkérést elfogadtuk és elkezdtük toborozni a versenyszámokra a kollégistákat: plakátok, tájékoztatók, személyes megkeresés volt minden szinten.

Elérkezett szeptember 21-e, a nevezési határidőre sikerült a következő sportágakban neveznünk: sakk, asztalitenisz, kötélhúzás,

csocsó, sörivás, J, streetball, dart's és persze foci.

A sakkban: Oláh Tibor és Sörös Erzsébet Borbála indult, mindketten megnyerték a fiú, ill. lány versenyt.

Asztaliteniszben Mayer Jani indult, és állt helyt egy általunk nem

A foci pályára sportbeton került, ami tulajdonképpen egy igen jó minőségű aszfalt – azonban a fiúk nincsenek megelégedve a minőségével. Kipróbálták, de azt tapasztalták, hogy főleg a pálya közepe nagyon hepehupás, valamint, hogy a két kapu előtt nagyméretű tócsában áll a víz a beton egyenetlenségének köszönhetően. A kivitelezők elismerték a hibát, viszont azt mondták, hogy a nemrég beállt rossz időjárás miatt már nem érdemes idén kijavítani a hibát, hanem inkább meg kellene várunk az

első meleget. (Hogy legalább másodjára jó minőségű pályát kapjunk... - a szerk.) Tehát ne boszszankodjatok, a pálya meg lesz javítva és remélhetőleg a tavaszi Morgilla sportprogramjain már a felújított aszfalton küzdhetünk, szurkolhatunk.

Megvitattuk még az ebben a félévben megszervezendő kulturális és közösségi rendezvények időpontjait, melyekről bővebb információt mindig találtok majd a már megszokott helyeken: a kollégiumi

honlapon, a lift előtt, a liftben, esetleg a wc ajtóra plakátolva. Csak hogy néhányat említsek a közeljövőből: részt vehettek majd egy táncantropológiai előadáson, melyet táncház fog követni, valamint még ebben a hónapban el fog indulni a Fári Ádám által szervezett Szeged története c. előadássorozat, melynek keretében legalább 4-5 előadást terveznek.

- Szabados Gabriella -

Mórásokról, Mórásoknak...

Szeretném megosztani Veletek a következő interjúkat, amit 2 kollégistával készítettem, akik már hosszú ideje aktív résztvevői a Móra Kollégium életének. Aki még nem ismerné őket, kicsit többet megtudhat róluk a következő cikkben:

Az első interjú Lutz Gáborral (Dzsi) készítettem.

Mióta és miért ezt a kollégiumot választottad?

1999 szeptemberében költöztem a Mórába. Az egyik volt osztálytársam bátyja ajánlotta, hogy válasszam ezt a kolit.

Számodra mit jelent Mórásnak lenni?

Szubjektív és objektív érveim vannak. Objektív érveim közé tartoznak: szerencsések a szoba elosztások, jó helyen van a városban belül, liget, kertvárosi hangulat. 300 lakó ideális létszám a közösségi élet fenntartásához és egyúttal „nagy családot” is alkot. Szub-

jektív okaim: ezeket akkor lehet leginkább megtapasztalni, ha itt lakunk, BTK-s feeling, az emberek közvetlensége, hagyományos programok, rendezvények a közösségi életet építik. Az egyetemi oktatók közül is sokan laktak itt.

Milyen programokon szoktál részt venni?

Legtöbb kollégiumi programon szervezőként veszek részt. Közösségépítő programok, hagyományos rendezvényeken ahol különböző emberekkel találkozok. A kollégium jó hely arra, hogy az ember életében utoljára egy közösséghez tartozzon, ezt szerencsére érzik is az itt lakók. Például: kis rendezvények, bográcsolás...

A buli tartás aktív résztvevője vagyok, mostanában a szakmai programokon kevésbé veszek részt idő hiányában. Itt létem alatt sok mindenben volt újítás az évek során. Szerencsére elég komoly közösségi élet van a bulioknak köszönhetően.

A kollégiumi honlap szerkesztésében is részt veszek. A Mórás naptárt Attila ötlete alapján valósítottam meg.

Magam és a kollégiumi társaim nevében mondhatom, hogy örülhetünk, hogy a Mórát választottad

reméljük, sokáig maradsz még a köztünk, mivel a közösségépítés egyik oszlopos tagja vagy.

A következő interjút Balázs Gergellyel (Gerzson) készítettem.

Miért és mikor választottad a Mórát?

2002 szeptemberében, amikor felvételt nyertem az egyetemre. Ezt a kollégiumot az aktív közösségi élet és a bölcsészhallgatók nagy száma miatt választottam.

Milyen kollégiumi programokon szoktál részt venni?

2005-től kollégiumi bizottsági tag vagyok. Előadás szervezés, gólyatábor, tökölés, farsang, Morgilla szervezőként és jelöltként, fogadásos rendezvények vendéglátójaként veszek részt.

Minden problémát igyekszem megoldani, amivel hozzám fordulnak.

2007-től helyettesítő portás, 2008-tól állandó portása vagyok a kollégiumnak.

- Ezt én is megerősíteném azzal, hogy sokoldalú színes egyéniség. Biztosan emlékeztek, hogy a tava-

Iyi Morgillán nagyot alakított abban a videó kippben, amelyben ő volt SP. -

Szerinted miért jó Mórásnak lenni?

Nagyon jó az elrendezése az épületnek. A 8 fős szoba mikroközösséget alkot. A közösségi életből mindenki annyit vesz ki, amennyit akar.

A tradíció a fontos, ezt sajnos sokan nem érzik át, csak utána miután elmentek a kollégiumból. Számos fontos hagyománya van a kollégiumnak: Irodalmi estek, Morgilla, Tökölés, Vilmázás... Hallgatói képviselők döntésekre való bevonása, demokratikus, korrekt választás. Változtatni a hallgatók bevonásával lehet, sokan nem akarnak részt venni ebben. A

lehetőségekkel élni lehet. Jelölhetnek. Ügyeletek vannak. Más kollégiumokban ezek a szolgáltatások nincsenek.

A programokban való aktív részvétel nagyon fontos. Ami tetszik a kollégistáknak az meg is marad.

- Mészáros Gabriella -
- fotók: Szeverényi Krisztina

Egy elfelejtett nemzeti ünnep?! (Intenzív felkészítő október 6-ából)

Kollégiumunk vendége volt október 7-én egyetemünk tanára, Pelyach István történész, aki Október 6-a a nemzeti emlékeztetőben címmel tartotta meg előadását.

Pelyach tanár úr 1985 óta intézményünk oktatója. Közkedvelt előadó, hisz óráit is és tanterven kívüli előadásait is barátságos

hangnemben, változatosan, humorral fűszerezve tartja meg.

Eme komoly témában sem történt ez másként, bár el-elkomorodott a hangulat, mikor a nemzeti emlékeztetőre terelődött a szó. A magyar lakosság minimum 45%-a nincs tisztában azzal, miről is emlékeztet október 6-a. Elgondolkodtató.

Az este folyamán hallhattunk korabeli megemlékezéseket, naplóbejegyzéseket, érdekes információkat az 1849. október 6-át megelőző és az azt követő eseményekről.

Így például megtudtuk a kivégzések menetét és beosztását, azt, hogy a köztudatban emlegetett aradi tizenhármak kifejezés nem fedti pontosan a valóságot.

A kivégzés dátuma fontos, hisz a b e s i for-

radalom és a császári hadügyminiszter meggyilkolásának egy éves évfordulója volt ekkor. Haynau, Magyarország teljhatalmú kormányzója, négy tábornok halálbüntetését különleges kegyelemből a kötél általi halálról, golyó és löpor általra változtatta. Így Kiss Ernő, Desseffy Arisztid, Lázár Vilmos és Schweidel József, katonához méltó halálban részesülhetett. Poeltenberg Ernő, Török Ignác, Lahner György, Knezic Károly, Nagysándor József, Gróf Leiningen-Westerburg Károly, Aulich Lajos, Damjanich János, majd végül, Gróf Vécsey Károly lelte halált a bitófán október 6-a hajnalán.

Kiderült, hogy a vértanúk 13-as száma miatt is kialakulhatott a magyar köztudatban egyfajta negatívuma a számnak, ám minimum 4 nevet még „nyugodtan” felsorolhatunk a szabadságharc mártírhalált halt hősei közé. Első aradi vértanúnak is nevezik, az 1849. augusztus 22-én kivégzett Ormai Norbertet, aki bár lemondott tisztségéről a rögtönítélő bíróság mégis kötél általi halálra ítélte. 1849. október 25-én végezték ki Kazinczy Ferenc legkisebb fiát, Lajost, mivel az oroszok előtt tette le a fegyvert. 1850. február 19-én Bem tábornok hadsegédét, Ludwig Haukot is kivégezték, akit a tizenötödik vértanúnak tarthatnánk számon. S bár Lenkey János vezérőrmagyot nem végezték ki, hisz a várbörtönben töltött fogsága alatt megtévelyült, de ennek tudható be, hogy saját kezével vetett véget életének. Ez az

időszak nemcsak a vezérkar kivégzése miatt szomorú, nem szabad elfelejtenünk azt sem, hogy 1849. augusztus 23-án Gyulán 1300 honvédtisztet fegyvereztek le, és szállították őket Aradra.

A megemlékezés alatt hangsúlyos szerepet kaptak azon kijelentések, miszerint a magyar emlékeztetőben nincs már erőteljesen jelen az országunk szabadságáért életüket áldozó hősök emléke. Véleményem szerint nem nagy elvárás meggyezni, mi is történt október 6-án bő 200 évvel ezelőtt. Az előadást meghallgatva és új, érdekes információkkal gazdagodva emlékeztünk meg a szabadságharc bátor tábornokairól, s egy lépést tettünk, hogy emlékü és nevük fennmaradjon.

- Tóth Szabina Kitti -
- fotók: Szeverényi Krisztina, plusz internet

Jane Eyre

Ki ne ismerné Charlotte Bronte klasszikusát, a lowoodi árva elragadó történetét?

Ha mégis akadnak ilyenek, azoknak azonnal kötelező a pótlás.

A történet során Jane-t, a csúnyácska, de nemes szívű árva lányt mostoha nagynénje egy messzi iskolába küldi, ahol rengeteget kell nélkülöznie. De nem válik kárára, jó modorú, művelt, kisasszonnyá cseperedik, aki nevelőnői állást kap egy gazdag vidéki földbirtokosnál. Lassanként odaadó vonzalom alakul ki közöttük és külön gazdája között, ám a kastély és a férfi sötét titka váratlan akadályt állít boldogságuk útjába. A szerelmeseknek komoly próbát kell kiállniuk, hogy kiderüljön, valóban egymásnak szánta-e őket a sors.

Akár olvasta valaki a könyvet, akár nem, mindenkinek melegen ajánlom a BBC által készített adaptációt, a 2006-ban készült négyrészes mini sorozatot. Mint látható, nem újdonságról van szó, de úgy vettem észre, csak kevesen ismerik ezt a feldolgozást. Mindegyik rész egyórás, s ezért a bravúros megoldásért külön köszönet illeti az alkotókat, hogy nem másfél-két órába próbálták belesűríteni egy romantikus regényt; láthatunk már ilyeneket, csalódhattunk is bennük.

A szereplők is jól el lettek találva, legalább is a két főszereplő mindenképp. A könyv azt írja róluk, nem szép emberek, ám tulajdonságaik megszépítik őket egymás (és az olvasó) számára. Nem

világ sztárok játszanak benne, és valljuk be, elég hiteltelen is lett volna Edward Rochester Brad Pitt vagy Colin Farrell arcával. Az itteni Jane (Ruth Wilson) és Mr. Rochester (Toby Stephens) valóban nem tipikus szépségek, de imádjuk őket. Talán három szereplőben csalódtam kicsit: az egyik a francia, páváskodó „baba”, Adèle volt, kinek szerepére talán szebb kislányt is választhattak volna, a második Rosamond Oliver, aki szintén nem testesítette meg azt a szépséget és bájt, ahogy a könyvben szerepelt, a harmadik pedig a bolond feleség, Bertha, aki viszont túl csinos volt a könyvbéli leírásokhoz képest. De ez legyen a legkevesebb.

A történetet alig ferdítették el, pedig ez szinte minden könyvadaptációnak a velejárója. A hangsúlyt inkább a Jane és Mr. Rochester között kibontakozó szerelemre helyezték, ami egyáltalán nem baj. Ez a könyv legizgalmasabb része, az események mozgatórugója, és amúgy sem várná el senki, hogy arányaiban olyan sokat szenteljenek például Jane szökése utáni bolyongásának és éhezésének, mint a könyvben. A végét egy kicsit elrontották, szerintem túl tipikus lett, de a katarzis azért nem maradt el (legalábbis az én rajongó személyemnek).

Ami még emelni tudja egy film színvonalát, az a zene és a látvány. Mindkettővel teljes mértékben meg lehet elégedve még a kritikus néző is. A ködös-esős angol tájak szépsége tökéletesen tükrözi a romantikus természetközelséget, természetszeretetet, és talán ízelít

tőt kaphatunk abból is, hogy milyen lehetett az akkori angol életérzés, melyhez a szép melabús dallamok is hozzájárulnak.

Nehéz sorsú lány életéből láthatunk egy részletet. Látjuk hányattatásait, kalandjait, reményeit. Minden erőnkkel szurkolunk neki, hogy sikerüljön elérnie a boldogságát, hiszen a lelke tiszta, a szíve nemes, és van ereje küzdeni. Kicsit mindnyájan magunknak érezzük Jane sorsát: mi sem vagyunk tökéletesek, gazdagok, de mindnyájunkban van valami érték, és abban reménykedünk, hogy megtaláljuk célunkat és a boldogságot az életünkben. Talán ez lehet az oka, amiért olyan sokan kedvelik ezt a történetet, hisz példát mutat számunkra, hogy tiszta szívvel éljünk, és sose adjuk fel. Nem tudhatjuk, mit hoz a jövő, és a szerencse mikor mosolyog ránk.

A sorozatot Susanna White rendezte, aki egy másik BBC-s sorozatért, a Bleak House-ért (mely egy Charles Dickens regény alapján ké-

szült) BAFTA díjat nyert. Egy szó mint száz, az apró, számomra jelentéktelen hibák ellenére nekem nagyon tetszett, aki szereti a romantikus, 19. századi történeteket, azoknak nagyon ajánlom.

- Danyi Ildikó -

könnyű életük volt a nyílt tengeren, de nekik csak az számított, hogy együtt lehessenek. Átvészelték viharokat, éhínséget, kalóztámadásokat. Azonban évekkel ez előtt egész Európában a pestis járványa pusztított. Sajnos a kór a hajót sem kerülhette el. A vészben hosszú hetes betegség után elhunyt a kapitány felesége. Így Donna és a kapitány ketten maradtak. A kislány mindig ott volt apja nyomában, leste mozdulatait. Az évek során egyre felnőttébb Donna megtanulta apja mesterségét. Tizenhét éves korára akár már egyedül is elkormányozta volna a kétárbócost. Apja sosem akarta elhagyni Donnát, de kötelességének érezte, hogy férjhez adja. Egy gazdag kereskedő fiát szemelte ki lányának. A hosszú hajóutak alkalmával próbálta meg rávenni gyermekét a házasságra. Erről persze Donna hallani sem akart. Kellően makacs volt ahhoz, hogy a saját törvényei szerint éljen.

Egy éjjel nagy vihar támadt a tengeren. A hullámverés szétmorzsolta a hajó fedélzetét, és még a bevont árbócokat is megtépázta.

A kapitány túl öreg és gyenge volt ahhoz, hogy az erős szélben a fedélzetre merészkedhetett volna. Remegő lábait az első szélleőkés kifújta volna. Jól tudta ezt Donna is. Ezért apját megelőzve a fedélzetre rohant, és a kapitány helyett irányította a hajót, utasította a matrózokat. Nem telt el két óra, de a hajó már kikeveredett a viharos zónából. Attól fogva a kapitány egyre több alkalommal bízta lányára az irányítást, aki lelkesen látott el minden adódó feladatot. Sokan emlegették is a hajón: „apja lánya”! Donna legszebb álma az volt, hogy apja után átvehesse a kétárbócos irányítását. Azonban a kapitánynak nem volt elég ennyi

bizonyíték, hiszen egyetlen kincsről volt szó. Donna álma a párnák alatt pihent, míg nem egy csipős reggelen az árbócos kalózhajó közeledtét jelezte. A békés kereskedőhajó védtelen volt a vad, ágyúkkal felszerelt kalózhajó ellen, így hát a matrózok csak a kapitányban bízhattak. Köztudott volt, hogy a kalózok a tenger fosztogatói, akik néhány zsák aranyért és élelemért nem sajnálják az emberi életet sem. A kétárbócoson szinte semmilyen fegyvert sem tartunk. Tudták ezt a kalózok is. A nagy hajó közeledtével egyre jobban vacogtunk a félelemtől, ám Donna és apja bátran nézték a halálfejes zászlót.

Senki sem szólalt meg, a kalóz a fedélzetre lépett. Nem láthatott mást a fedélzeten csak a rakományunk felét a kapitányt és lányát. A fosztogató első mozdulatával váratlanul magához szorította a bájos Donnát, és közölte a kapitánnyal, hogy megegyezhetnek a rakomány megosztásában, de a lányt mindenképpen magával viszi. A kapitány hiába kért kegyelmet lányának, a kalóz elszántan átdobta Donnát a másik hajóra, majd egyezkedni kezdett a rakományról. A kapitány végső elkese-redettségében mindent felajánlott volna a kalóznak, csak adja vissza lányát.

Donna eközben furfangos tervet eszelt ki a kalózok kapitánya ellen. Apja sok történetet mesélt neki a tengeri fosztogatókról. Jól tudta, hogy a kalózok által rabolt kincsek nagy részéből a matrózok semmit sem látnak, és útjaik során akár napokig is éheznek. Lázító szónoklásba kezdett, melyben a kalózhajó fedélzetén elmesélte, hogy miként élnek a matrózok az ő hajóján, hogy a kapitány csak kizsákmányolja őket, és rabszolga

módra beszél velük. Azt mondta, mindenre találnak bizonyítékot a titkos kincstárban. Az amúgy is ingerült matrózok dühösek lettek, és a kapitány távollétében a titkos kamrában kutattak. A kamra telis-tele volt étellel és pénzzel, amiért ők dolgoztak meg, ám egy fityinget sem láttak belőlük. Donna szavaira lázadás tört ki a kalózhajón. A matrózok többé nem bíztak meg a kapitányban, Donnát szabadon engedték. Mire a kalóz az új zsákmánnyal visszatérhetett volna, matrózai a kétárbócos fedélzetén megkötözték és elhurcolták.

Donna apja nem akart hinni a szemének. Lánya egymagában elintézett egy egész kalóz garmadát. Ettől kezdve nem volt kétséges számára, hogy lánya megtermett a kapitányi feladatra. Donna ügyes húzásával bebizonyította apjának és az egész legénységnek, hogy szoknyája és szőke haja ellenére ő is igazi kapitány lehet.

Azóta a jó öreg kapitány a tengerről a szárazföldre költözött, a kétárbócos kapitánysága pedig egy ilyen szépség kezébe került.

Tom, Jim! Most már irány dolgozni, azt hiszitek nem vettem észre, hogy egész délelőtt lazsaltatok? Szeretném, ha estére a kikötőbe érkeznének. - kiáltott az ablakokhoz Donna.

Igenis kapitány!- visszhangzott a válasz.

A kétárbócos azóta is szeli a habokat a szoknyás kapitánnyal. Ha az óceán közelében vagytok, nyissátok ki jól a szemetek, mert talán ti is megláthatjátok.

- Szücs Anita -

Az anyagból lélek, a lélekből szellem

„A víz az anyag, a bor a lélek, a vér a szellem. Az anyagból lélek, a lélekből szellem, ez a dupla átalakulás, melyet itt a földön át kell élnünk” – írja Hamvas Béla. Bizton állíthatjuk, hogy a fent említett üdvöztető folyamat maradéktalanul végbement bennünk, az október 6-ai kollégiumi borkóstoló résztvevőiben. Maga az esemény előtt böngészgettem kissé, miként is zajlik egy ilyen borkóstoló, mi is ez egyáltalán, és mi benne a jó.

Nem túl meglepő módon igen nagy mennyiségű „szakirodalom” lelhető fel az internet kimeríthetetlen tárházában a borkóstolással, illetve „a kulturált borfogyasztással” kapcsolatban. Némelyek közülük egész bonyolult szabályrendszert írnak le arról, mit hogyan illik egy ilyen alkalmon, a felszolgálat menetétől a résztvevők viselkedéséig. Például amíg az adott borról van szó, illik egy kortyot a pohárban tartani belőle arra az esetre, ha valaki még mond róla valami érdekeseget, ami miatt újra meg kell kóstolnunk. Nyomatékosan felhívják a figyelmünket arra is, hogy ne dohányozzunk vagy rágózzunk közben, illetve azt is megtudhattam, hogy a hagyomány szerint a borkóstolás végén van egy búcsúpohár, az ún. „Szent János-áldás”, ami azt jelenti, hogy a végén mindenki kaphat még egy pohárral valamelyik borból, így emlékeztetve meg annak a nehéz munkájáról, aki a szőlőt termelte és a bort készítette.

Utóbb kiderült azonban, hogy mondhatni feleslegesen „kutakodtam”, Attila ugyanis mindefféle háttér-információkkal ellátott bennünket a borkóstolás előtt és közben. Elmondta például, hogy mi a célja a „lőtykölésnek”, vagyis annak, amikor az ember körbelőtyköli a bort a pohárban.

Ez azért jó, mert egyrészt a mozgás hatására erőteljesebben érződik a bor illata, másrészt pedig a pohár oldalán visszafolyó nedűt is érdemes szemügyre venni – megállapítható belőle a folyadék „sűrűsége”, illetve rosszabb esetben az is, ha a bor „vizes”. Arra is felhívta a figyelmünket, hogy mielőtt megízleljük a bort, érdemes a poharat megdöntve megfigyelni a színét, tisztaságát, na és persze az illatáról se feledkezzünk meg.

Mindezen hasznos előismeretek megszerzése után figyelmünket teljes mértékben a borokra fordíthattuk. A mostani borkóstoláson hungarikum borokkal találkozhattunk, vagyis olyan fajtákkal, amelyeket Magyarországon hoztak létre, illetve hazai jellegzetességek.

Az első a **Csordás-Fodor borház 2008-as Somlói Juhfark** bora volt. Száraz fehér bor, szalmasárga színű, eléggé savas, jellegzetes, keserűmandulára emlékeztető aromával. Attila elmesélte, hogy hazánk legkisebb borvidéke már az ókori rómaiak idején is létezett, a fehérborokról híres, azon belül is legnagyobb jellegzetessége a Juhfark, amelyet elsősorban Somlóhoz kötnek. A fajta gyengéje a savegyensúly, amit ennél az évjáratnál sikerült jól eltalálniuk a készítőknél, bár Attila szerint ez a bor érhetne még két-három évet (azt is megtudhattuk, hogy a minőségi Juhfark általában hat-nyolc évig tartható el minőségromlás nélkül). A néphitben egyébként tartja magát a nézet, miszerint a Somlói Juhfark „a nászéjszakák bora”.

A második szintén egy **2008-as Kéknyelű** volt, a **Badacsonyi Borászati Szövetségtől**. A borvidék szintén létezett már a római korban is. Olyan érdekességeket tudhattunk meg róla, mint például, hogy valaha olasz hadifoglyokkal műveltették az ottani szőlőbirtoko-

kat. Bár Badacsonyra leginkább az Olaszrizling jellemző, a Kéknyelű is hordozza a vulkanikus talajból adódó jellegzetességeket. A színe talán egy leheletnyivel fehérebb, mint a Juhfarké, és kevésbé is savas; kellemes, friss aromájú száraz fehér bor. Maga a fajta egyébként a Fekete-tenger környékéről származik, és érzékenységből adódóan igen ritka („arisztokrata fajta”, mondták róla a XIX. században), ma Európában csak Magyarországon található meg.

A harmadik bor a **Bozóky-féle 2007-es Móri Ezerjő** volt, amelyről Attila rögtön megjegyezte, hogy a harmadik évben van a „csúcson”, vagyis éppen ideális az időpont a megkóstolására. Bár a móriak makacsul ragaszkodnak hozzá, hogy az Ezerjő náluk őshonos, mások szerint a svábok, egy harmadik változat szerint pedig a kapucinus barátok honosították. Az azonban biztos, hogy népszerű, különleges fajtáról van szó, még a tengerentúlról is jönnek érte a borrajongók. A móri egyébként egy kicsit tüzesebb, savasabb a többi, „mezei” ezerjónál. Arany-sárga színű, gyümölcsös, keserűmandulás ízvilágú, vaníliás jegyekkel. Attila saját bevallása szerint a legjobb ezerjő, amit valaha kóstolt – érdemes kipróbálni!

Ezután következett a **Jásdi pincészet 2009-es Cserszegi Füzere**. A cserszegi elég „fiatal” fajta, 1982-ben ismerték el hivatalosan, azóta is az egyik legsikeresebb magyar borfajta világviszonylatban. Bakonyi Károly nemestette két fajtából, Irsai Olivérből és Piros Traminiből. A csopaki

Jásdi pincészet vezetőjének, Jásdi Istvánnak nem titkolt célja a nagy előd nyomdokaiba lépni, ugyanazon a helyen termeli és készíti a cserszegit, ahol „Karcsi bácsi” nemesítette. Ez a szalmasárga színű száraz fehér bor annyira friss, gyümölcsös, kicsit talán muskotályos aromájú, hogy számomra szinte nem is tűnt száraznak. A személyes kedvencem a borkóstoló borai közül, mindenkinek csak ajánlani tudom.

Az ötödik bort, az izsáki **Gedeon pincészet 2009-es Arany Sárfehérjé**t a pincészet területi képviselője mutatta be. Megtudhattuk tőle, hogy az övék az egyetlen eredetvédett magyar sárfehér, amely elsősorban abban különbözik a többitől, hogy kevésbé savas (ezt a fajtát a többség általában kicsit túl savasnak tartja). A löszös talajnak köszönhetően alföldi borhoz képest igen aromás, gyümölcsös, és mivel a szőlőnek mintegy tíz százalékát október végén, vagyis később szüretelték, egy kis gyógynövényes, parfümös aroma is érezhető rajta.

A hatodik a **Bene** pincészet kései szüretelésű édes fehér bora volt, a **2008-as Tokaji Kövérszőlő**. A borvidéket felesleges hosszasan ismertetni, talán a legismertebb magyar borvidék Tokaj és környéke. A fajta egyesek szerint a Fekete-tenger vidékéről, mások szerint Erdélyből származik, akadnak azonban olyanok is, akik szerint még honfoglaló őseink hozták be Etelközéből. Nagyon ritka fajta, olyannyira, hogy majdnem teljesen kihalt, de szerencsére meg-

res ízű és illatú bor, eléggé savas, alkoholos. Újabb érdekesség – Attila személyes kedvence!

A sok különböző fajta fehér bor után hetedikként egy száraz vöröset kóstolhattunk, a **Szent Gaál pincészet 2009-es Szekszárdi Kadarkájá**t. A vörösborokról általában Attila elmondta, hogy Magyarországon nem is igen fordultak elő egészen a XVI. századig – ekkor érkezett hazánkba, egészen pontosan Szekszárdra a kadarka, szerb szőlőművelők hozták a Balkánról. Szekszárd azonban nem csak a kadarka, bikavér őshazája is, melynek egyik alapját éppen a kadarka adja (a másik pedig a kékfrankos). Anekdota gyanánt megtudhattuk azt is, hogy az evangélikusok jellemzően vörösbor-pártiak; illetve, hogy a krími háború alatt az angol katonákat a szekszárdi bor „inspirálta”. Az előző század vége felé a kadarka két fajtája, a nemes és a török kadarka közül a török terjedt el jobban, ami kissé savanykás ízű. Ez lehet az oka annak, hogy egyesek (például jóanyám) húzzák a szájukat, ha a kadarka kerül szóba. Most azonban – legalábbis a borkóstoló résztvevőinek – lehetőségük nyílt felülbírálni ezt az előítéletet, hiszen a szekszárdi Szent Gaál pincészet nagy hangsúlyt fektet a hagyományokra, kizárólag a régi, eredeti módszereket alkalmazza, a kadarka esetében például egészfürtös erjesztést. Ennek köszönhetően a szekszárdi kadarka nem olyan savas, kevésbé sötét, tüzes, inkább könnyű, rubinpiros, zamatos bor.

Végül, de nem utolsó sorban egy édes vörösbor, a **Korona Borház 2008-as Egri Turánja** következett. Ezt a fajtát elsősorban festés céljából hozták létre az egri kutatóintézetben, a Menoir (uniós szabvány szerint Kék Medoc) és a Csaba Gyöngye keresztezésével. Sötét színű, édes illatú bor, olyannyira, hogy elsőre biztos voltam benne, hogy kései szüretelésű, ám nagy meglepetésemre Attila elmondta, hogy nem így van. Rá-

adásul ennek a bornak az édességét nem a maradék cukor (ami az erjedés után marad vissza), hanem az extrakttartalom (elpárologtatás után visszamaradó szárazanyag) adja. Mézes, virágos, muskotályos aromával jelentkezik, ami festéskor ugyan hátránynak számít, így „önállóan” azonban rendkívül kellemes. „Ősei” közül íze a Menoiréra, illata inkább a Csaba Gyöngyére hajaz.

Mindezen gyönyörűségek után a „búcsúpohár” következett (ami az én esetemben a Cserszegi Fűszeres volt), és amíg elkortyolgattuk, egy értékelőlapon sorrendbe állíthattuk a borokat a szerint, mennyire nyerték meg tetszésünket. Érdemes volt időt szánni erre, ha másért nem, mert a szavazólapokkal egy sorsoláson vehettünk részt, amelynek győztese egy üveg Egri Turánnal lett gazdagabb. A közönségsvázáson a következő „top négyes” lista született meg: 1. Tokaji Kövérszőlő (50 szavazattal), 2. Cserszegi Fűszeres (40 szavazattal), 3. Móri Ezerjő (28 szavazattal), 4. Arany Sárfehér (24 szavazattal). A bort pedig Léber Edina nyerte (lehet irigykedni).

Valahol azt olvastam, „minden pohár borban van egy leckényi történelem, földrajz, földművelés, botanika, sokszor antropológia, vallás és pszichológia” – Attila bemutatása nyomán mindezekből érdekes, anekdotákkal fűszerezett ízelítőt kaphattunk. Az egész borkóstoló ideje alatt nagyon jó volt a hangulat, összességében nagyszerű élmény volt. Alig várom a következőt, és Nektek is ajánlom, hogy vegyetek részt rajta, nem bánjátok meg!

Források:

Mi is a borkóstolás? - <http://www.szatmar.ro/content/view/4056/102>

A kulturált borfogyasztásról - <http://www.boraszportalok.hu/index.php?p=cikk&id=4>

- Valkai Zsuzsa -

- fotók: Szeverényi Krisztina

hangsúlyos, kifejező tekintettel, díszes ruhákkal. Legyen bármi az eszköz, kiemelt, elsődleges szerepe a férfinak van, a nők csak később lépnek be a táncterre. Gyakran akkor is külön-külön mozogva, kontrasztot alkotva, ellensúlyozva a durvább mozdulatokat, finom, lágy motívumokkal, bájos arckifejezéssel. (Kiegészítőként esetleg kanalakat alkalmazva.) Páros, fiú-lány tánc igen ritka az ő hagyományaikban, ha mégis előfordul, az egymástól legalább egykét méterre történik, érintkezés nélkül.

Más, szabályozottabb kultúra az övék. Nem kis mehökkentést váltott ki az egyik török vezetőnkől, Emréből az, hogy mi – hely és idő hiányában – együtt öltözzünk, nemtől függetlenül. „Together?! Together together?” – hajtogatta elpirulva, s mintha legalább egy szálkát próbált volna eltávolítani nyelőcsővéből...

Szoknyás hajóskapitány

Jó reggelt árbócos! Milyen időjárásra számíthatunk ma?

Jó reggelt kapitány! Az égen egy felhőt sem látok, esőre nem számíthatunk. Viszont a napkelte vörös, számításaim szerint elég erős szél ígérkezik ahhoz, hogy délutánra elérjük a kikötőt- kiáltotta az árbócos.

Köszönöm- mondta a kapitány és a reggeli, friss szélben - szokása szerint - összefonta gyönyörű, szőke haját.

Miközben a kapitány a hajával volt elfoglalva a matrózok serényen dolgoztak: újra csomózták a köteleket, kiengedték a vitorlát. A fedélzeten azonban feltűnt két matróz, Tom és Jim, akik a társa-

Mindenesetre meg kellett állapítanunk, hogy milyen odaadó, vendégszerető nép a török. Vezetőink nem tévesztették szem elől egyetlen rossz pillanatot sem, azonnal rohantak segítségünkre, ha bármit nehezményeztünk, lesték minden egyes lélegzetvételünket. Amikor épp nem táncoltunk, körbevezettek minket Aksehirben, jártunk múzeumokban és ettünk a helyi specialitásból, a sajtos baklavából. És természetesen fényképeztünk. Folyamatosan fényképeztünk. Az odaválósiaik nem tudtak betelni az idegen látványunkkal, habozás nélkül kértek meg néhány fotó készítésére. Ebben is mennyire különbözőek. Sokkal nyíltabban közelednek felénk, mint ahogy ezt mi, európaiak tesszük feléjük.

Visszaúton még barangoltunk a híres-neves Nagy Bazárban, s újfent tapasztalhattuk, hogy a török kereskedők valóban elvárják, hogy társalogjunk velük,

még ha nem is vásárolunk semmit. Már csak a játék kedvéért is. Elvégre az ő felfogásukban, a magyar és a török nép a legjobb cimborák – az a százötven év is csak nyaralás volt számukra magyar földön. Amint megemlítettük, honnan jöttünk, különös módon egyszerre lett egy jó barátjuk Budapesten, és türelmetlenül tudakolták, ismerjük-e a személyt a képen, amit az orrunk alá dugtak. Mert ugyebár kicsi a világ. Így találkoztunk egy férfival, aki törte a magyart, s mint az utóbb kiderült, a fia Szegeden tanul. Még kis gondolkodás után a Kárász utcát is említette!

Összességében mindannyian pozitív benyomással gazdagodva tértünk haza, és már alig várjuk, hogy újból üdvözölhessük török barátainkat.

- Salamon Dóra -

-A kétárbócos hajó közel három éve szeli keresztül az Atlanti-óceán szilaj hullámain a szoknyás kapitány vezénylete alatt- kezdte a mesét Jim.

Azelőtt minden másként alakult. A hajó kapitánya Donna melegsívű, de határozott édesapja volt. Ő nem volt mindennapi kapitány! Nem viselte jól a magányt, ezért a többi kapitánnyal ellentétben ő a családjával élt a hajón. Külön kis házikót épített fel feleségének és Donnának. Nem mondom, hogy

véradó központban vámpíroknak, ördögöknek, és boszorkányoknak öltözött orvosok és ápolónők invitalják véradásra a település lakóit. Magyarországon viszont még nem számít ünnepnek, a bazárok termékein kívül nem lehet komoly nyomát találni a halloween-nak. Nálunk viszont igazi meghitt családi esemény a gyertyagyújtás november elsején, amikor is a szeretteinkre való emlékezés és a lélek halhatatlanságába vetett hit a legfontosabb.

Halloween az üzletekben

Ma már nincs olyan dekoráció, jelmez kiegészítő, vagy parti kellék, amit ne lehetne beszerezni valahonnan. Találhatunk hangátalakító készüléket, koponya-lámpást, lámpafüzért szemgolyókkal, gumi koponyát, csontváz tollat, ami világít a sötétben, vagy éppen egy boszorkányüstöt. Mert valamilyen ügye főzni is kell. Aztán vehetünk véres agyat, levágott kezet, nem is beszélve a hajpántról, amit ha felveszünk, olyan mintha egy

Kaftán és díszmagyar

Aksehirben, Törökország belső zugában immár 51. alkalommal forgatta fel a helyiek és a távolról érkezők fergetegét a hagyományos Nasreddin Hodja Fesztivál. A rendezvényt minden júliusban megtartják a középkori íróról, filozófusról megemlékezve, aki e városban éledgett és szórakoztatta a népet mókás, tanulságos történeteivel.

A fesztiválon nem csak török néptáncosok vettek részt, a meghívottak között szerepelt még egy osztrák csapat, egy csoport Erdélyből, és mi, a Pavane táncegyüttes, Szegedről. Négy napos utunk során és majd egy hetes ott tartózkodásunk alkalmával bőven volt lehetőségünk közelebb kerülni a török kultúrához.

Isztambulban rácso-dálkoztunk a hatalmas Hagia Sophiára, és a még méretesebb Kék Mecsetre, melynek ez is volt a kikötése: szárnyalja túl a vele szemben levő Nagytemplomot. A Kék Mecset egységesebb képet ad, míg a Hagia Sophia idősebb „túlélőként” átesett már számos toldozás-foltozáson. Kívülről belestünk a Topkapi palota udvarába, majd szétszéledtünk a városban, és beolvadni ugyan nem próbáltunk – esélyünk

se lett volna rá –, de megkóstoltunk egy-két helyi jellegzetességet: elsőként kebabot, hogy aztán leöblíthessük sörrel, amiből ugyan csak egyféle volt kapható, de ezt igen nagy hévvel ajánlották a barátságos vendéglátósok. S nagyokat nyelve nézték végig, amint mi elfogyasztjuk. Mivel, ugyebár, ők vallásuk miatt nem ihatnak alkoholt. Ha esetleg mégis megteszik, azt is lopva. Például az üveget újságpapírba csomagolva, ugyanis így Allah nem látja...

Ebédünk után igyekeztünk minél gyorsabban elhagyni a vendéglősort anélkül, hogy berángatnának valamelyikbe. A hadművelet sikeres volt, és rá is tértünk a bazársorra, ahol viszont török csecsebecsékkal, anzikszokkal, vízpipák tömkelegével kecsegtettek minket. Megtanultuk, hogyan kell alkudni. Túlságosan is. Pofátlanul magyarok voltunk. Ennek következtében tértem haza egy hatalmas, csodaszép nargilével. Nevetséges áron jutottam hozzá. (El is érhetett a kereskedő átka, mert működni, nem működik felhőtlenül. De legalább egyenesen Isztambulból van.) És még csak nem is én cipeltem városnézés alatt, hanem egy lovagias táncpartnerem.

kést szúrtak volna át a fejünkön. Az utóbbi kapható baltás változatban is. Persze saját kezűleg is alkothatunk mindenféle rémisztő dolgot. Ami nekünk, Mórásoknak pedig különösen jó, hogy a tökfáragásnak, és a halloween-i bulinak itt már bevett hagyománya van.

-Kubátov Sára -

Mert ugye Magyarországon tisztelik és megbecsülik a nőket. Még ha néha nem is érezzük így. A csapatunknak ki volt adva kötelező feladatként, hogy a lányok csak a fiúkba karolva közlekedhetnek. Talán túlzott is volt az óvatosságunk, mert senkit nem próbáltak megvenni kecskéért, csak néhány kutakodó, elismerő pillantást zsebeltünk be, mi, lányok, világos bőrünk és picinykét kevesebb ruhadarabunk miatt. No, de nem kellett messze menekülnünk óvó karokért, ott voltak balunkon a táncos fiaink. Későbbi török kísérőink meg is jegyezték, milyen érdekes, hogy karöltve járjuk a várost. Még akkor is, ha nem közeleg fellépés. Válaszunk az volt: ha már díszmagyar viselkedésben tetszelgünk, akkor azt méltóképp, a korhoz illően tesszük.

Ázsiai barátainkat ámulatba ejtette a közvetlenségünk egymás felé, a párokon alapuló táncformák. Érdeklődve figyelték a fiúk kezét a lányok lapockáján, a testközelséget, s a tiszteletet, ami a nőknek jár. A török nemzet életében a tánc egyértelműen a férfit állítja középpontba, legyen az északi vagy déli régióból származó. Bemutathat egy csatajelenetet, fegyverekkel – melyek bizony elsülnek –, és

A MóraMozi kulisszái mögött

Hétről hétre újabb filmekkel várja a nézőket a Móra Ferenc Kollégium filmklubja. Mi alapján válogatják ki a filmeket? Mi várja az érdeklődőket a következő félévben? A Kéktér kivetítője mögött Turai Kristóf, a MóraMozi üzemeltetője kalauzol.

- Meg kell találni az elvont művészfilmek és a popcorn mozik közötti értékes filmeket. A tartalmat szem előtt tartom a választásnál, de azért arra is figyelek, hogy a szórakozás garantált legyen - mondja el mottóját Turai Kristóf, a filmklub felelőse, aki a magasföldszinti mozi szobában kényelmes fotelokkal és kellemes hangulattal várja már két éve, minden szerdán este kilenctől a movizni vágyókat.

A Móra Ferenc Kollégium mindig is intellektuálisabbnak számított a szegedi, egyetemi kollégiumok között, mert a nevelőtanárok és az igazgató nemcsak szállást, hanem szellemi kikapcsolódást és kulturális táplálékot is biztosítanak lakóiknak. Ha a hangosbemondóból nem, akkor a faliújságról és a kollégiumi honlapról fo-

lyamatosan értesülhetnek a hallgatók a rendszeres, esti előadásokról, szakkörökről és a teljesen ingyenes filmklub aktuális vetítéséről is.

- Kezdetben még nem volt tematikus a vetítés. Spontán ötletek alapján választottam ad hoc jelleggel, ez is volt a filmklub neve. Tavaly óta szemezgetek tematika alapján. Először a filmet készítő országok szerint csoportosítottam a DVD-eket, később volt a Polansky filmklub, amit Kovács Atillával együtt találtunk ki. Ez már a tematizálás felé vezetett. Ebben a félévben pedig már csak a kitalált téma szerint válogatok. Szeptembertől posztapokaliptikus és utópisztikus filmeket mutatok be. A témaválasztással nincsen mögöttes üzenetem. A filmek magukért beszélnek. Mindegyiknek önálló mondanivalója van, ezekre pedig én nem szeretnék semmi mást ráerőltetni - mesél a kezdetekről Kristóf, aki azért vállalta el a filmklub gondozását, mert szeretne volna megosztani a többi kollégistával is kedvenc filmélményeit.

- A filmklub elején arra hajtottam, hogy a húzónevekkel feliratozott filmeket vetítsem, mert ezeknél biztos a nagy nézőszám, de rájöttem, hogy nekem ez nem jelent kihívást. Szeretném, ha a különleges filmek iránt is fel tudnám hívni a kollégisták figyelmét. Jó, ha olyan tartalmas képkockák kerülnek a Kéktérbe, amik más esetben elkerülnék az egyetemisták figyelmét a rossz vagy alacsony költségvetésű reklámjuk miatt. Az igazi siker az, ha olyan történet iránt kelek fel az érdeklődést, ami új látásmóddal gazdagítja a világszemléletet - vázolja fel filmklubbal kapcsolatos céljait a politológia mester szakos hallgató.

- Néha azt veszem észre, hogy nincs igény a MóraMozira, mert gyakran maximum négy embert látni a székeken. Ez nem jó érzés, mert ilyenkor nem magamnak vetítek. Ezért olyan filmeket próbálok válogatni, amire lejönnek az emberek. Ilyenkor persze az is előfordul, hogy már nem férünk el a teremben - mutatja be a valóságot a kollégiumi mozi üzemeltetője, aki máris több ötlettel készül a következő félévre, amikor új tematikával rukkol elő. Jövő szemszertől az álom és az alternatív valóság köré csoportosulnak majd a filmek történetei.

- Elsőként az Eredetet mutatom be, de le szeretném még vetíteni többek között a Pillangóhatás és a Requiem egy álomért című filmeket is - rántja le a leplet terveiről Kristóf, aki szerint azért is érdemes a MóraMózi látogatni, mert mindenképpen garantálja a minőséget és az intenzív filmélményt, ami messze jobb, mint a laptop színvonal. A filmek hangja már térhatásúan szólal meg, a képkockák kivetítettsége majdnem eléri a mozivászon méretet. A filmklub romantikus közösségi élményt nyújt, a fotelek pedig kényelmesekek.

- Szűcs Anita -
- fotó: Szeverényi Krisztina

A filmklub novemberi, decemberi kínálata:

„Szép új világ”
~ utópiák, anti-utópiák a filmvászonon ~

11.03. Szexmisszió
11.10. Kamera által homályosan
11.17. 1984
11.24. Delicatessen
12.01. Equilibrium
12.08. Kin-dza-dza

MINDEN SZERDA 21:00
KÉK TEREM

„Elvarázsolt a mozi” Interjú Erdélyi Ágnessel

Kollégiumunk igazgatónőjével, Erdélyi Ágnessel a mozgókép szeretetéről és Mórában működő filmklub kezdeteiről beszélgettünk.

Honnan a filmek a szeretete?

Még általános iskolás koromban szerettem meg őket. Akkoriban az egész iskolát gyakran elvitték filmet nézni a helyi moziba. Az Alain Delon filmek, például a Fekete tulipán, és néhány kalandfilm óriási hatást tettek rám. Színes, szélesvásznú, nem szinkronizált filmek voltak ezek. Élénken emlékszem a karakteres angol dikcióra... Elvarázsolt a mozi.

Gondolom, Alain Delon mellett más is hatott Önre.

A középiskolában volt egy magyar tanárom, aki valamilyen csoda folytán láthatott olyan film-történeti különlegességeket, amiről mi, mindennapi emberek nem is álmodhattunk. Elmesélte a filmek tartalmát, például az An-dalúziai kutyáét, kis túlzással

kockáról-kockára, amit később közösen elemeztünk. Mindez nagyon erős élményem volt. Később feljártam a híres budapesti Filmmúzeumba, megnéztem, amihez akkoriban hozzá lehetett jutni. Miután egyetemre kerültem, bekapcsolódtam az itteni filmes lehetőségek világába is.

Innen jött az ötlet, hogy létrehozzon egy filmklubot?

Igen, abban az időben nagyon népszerűek voltak az efféle kezdeményezések, így kedvet kaptam ahhoz, hogy én is filmklubot csináljak itt a Móra Kollégiumban, ekkor már kollégiumi tanárként.

A Mórában van egy úgynevezett Kékterem, itt működik ma a filmklub, mindössze néhány férőhellyel. A kezdeteket hogyan kell elképzelni?

A magassíkszinti nagyteremben voltak az első vetítések. Akkoriban rengetegen eljöttek, az összenyitott terem sem volt elég, hogy mindenki beférjen. A 35mm-es vetítógépből kettőnek kell lennie, hogy zökkenőmentesen válthassák egymást, de ebből nekünk csak egy volt, így 20 percenként meg kellett állni, hogy újrafűzzük a filmet. Ott berregett közöttünk, ültünk még a földön is.

A Móra-kollégium mindig is a szellemi nyitottságáról volt híres. Milyen filmeket vetítettek, mikre volt lehetőségük az akkori rendszer keretei között?

Sok olyan filmet is bemutattunk, amelyek tiltottak voltak. Meg volt a csatorna, ahová levelet kellett írni – a Film Főigazgatóság elsőszámú vezetőihez – egy alig változtatott egyenszöveggel, hogy megkapjuk ezeket a dobozos filmeket. A legtöbbször valamilyen kényesebb kérdés körül forogtak

– 50-es évek, szegénység-problematika, 56, Isonzó – ezért tiltották őket, de ha arra hivatkoztunk, hogy a tanulmányokhoz nélkülözhetetlenek, sikerrel jártunk.

20-30 évvel ezelőtt sokkal nagyobb érdeklődés övezte a filmvetítéseket, mint ma, amikor csak egy-két ember lézeng a filmklubok körül.

Azért voltak népszerűbbek, mert nehezen voltak hozzáférhetőek, és olyan kérdésekkel foglalkoztak, amelyek múltunkról és mindennapi valóságunkról máshogy, őszintén beszéltek. A 70-80-as évek dokumentumfilmjei a társadalom feltárásának igen fontos eszközei voltak, néha előrébb jártak, mint a szaktudományok – szociológia, politikatudomány – megvolt annak a bája, hogy a filmek által – egy kicsit titkos körülmények között – többet tudhatunk meg a körülöttünk lévő világról. Társadalomról mélyfúrásokat végezni nagyon szűk kerektek között lehetett, de a magyar, illetve a közép-és kelet-európai film mindebben erősen megtette a magáét, mintegy példát mutatott, ezért a fiatalok odafordultak hozzájuk. Emlékszem, Forman Tűz van, babám! című filmjének bizonyos jeleneteinél tapsvihar tört ki, mert a ráismerés öröme tört elő a nézőkből – mi is abban a bizarr, olykor tragikomikus helyzetekben éltünk, mint a csehek.

(A teljes interjú a Bölcső című kari lap XV. évfolyamának 4. számában olvasható.)

- SZTElla -

- fotó: Szeverényi Kriszti

noszt, másrészt pedig így világítottak a halottak szellemeinek (félreértés ne essék, ők nem voltak gonoszak), hogy azok hazatalálhassanak.

Jack a hiedelem szerint egy részeges, ám tréfás és leleményes kovács volt. Olyannyira, hogy még az ördögöt is megviccelte; mikor az eljött érte, Jack felzavarta őt egy hatalmas fa tetejére, aztán keresztet rajzolt a fa törzsére. Mivel az ördög köztudottan irtózik a kereszt érintésétől, nem tudott lejönni a fáról. Jack csak azután engedte le az alvilág főnökét a fáról, miután az megígérte neki, hogy nem kísérti őt többé. Amikor Jack meghalt, a mennyországba nem engedték be az alkohol, és a számtalan csínytevés miatt, ám a pokolban sem várták tárt karokkal. Az ördög ugyanis sosem felejt. Ezért csak odadobott Jacknek egy izzó fadarabot a pokol tüzéből, hogy legalább ne vak sötétben kelljen kóborolnia az idők végezetéig. Jack beletette a mécsest egy kivájt fekete retekbe/répába (fordítástól függ), és azóta bolyong lámpásával a mennyország és a pokol között. Az eredeti kelta répát az amerikaiak időközben tökre változtatták és a világító sárga gömb lassan a Halloween szimbólumává vált. Rengeteg családban hagyomány már a tökfaragás, sőt már Guinness-rekordot is állítottak gyorsasági tökfaragásban.

Hiedelmek

Állítólag ha halloween éjszakáján a tükörbe nézve elutogjuk kívánságunkat, akkor az biztosan teljesülni fog. A tök mellett nagyon fontos szerepet kap az alma is, ami az ősi kelták nyomán a termékenység és az élet szimbóluma. A hiedelem szerint, aki halloween éjjelén először almába harap, az köt házasságot az újévben először. Ráadásul, ha egy

almát meghámozzunk, úgy, hogy a héja egészben maradjon, majd bal kezünkkel a hátunk mögé dobjuk, jobb vállunk fölött (nem adják olyan könnyen...), akkor az alma-héj csikból kirajzolódik jövődöbelink neve. Szintén megtudhatjuk, hogy ki való hozzánk, ha egy alma magházát bedobjuk a tűzbe: ha serceg, az illető szeret minket. De van egy morbidabb verzió is a horror fanatikusainak: egy sarló társaságában menj ki éjszaka a temetőbe (nem erek felvágása céljából), keress a sírok között egy nagyra nőtt vadkendert (kicsi nem jó...), és miután levágtad, nézz át a levelei között, így megláthatod annak az embernek a képét, akit neked rendelt a sors. Skóciában pedig gyümölcs helyett köveket dobnak a tűzbe. Akié másnapra megfakul, az a következő évben meghal.

A különböző hiedelmek, és persze a kísértethistóriák alapján sokan próbálják leleplezni, vagy megfejteni a szellemvilágot. Például pár évvel ezelőtt Londonban, két vállalkozó kedvű "kísértetvadász" elhatározta, hogy a legmodernebb technikai eszközök segítségével lencsevégre kapja a Towerben lakozó szellemeiket. Az örök furcsa jelentéseket tettek: látták Thomas Beckettet, Boleyn Annát, de még Guy Fawkes-t is. Ennek ellenére, információim szerint a két elszánt kísértetvadász eddig még nem járt sikerrel.

Szokások

A világ különböző részein mindenhol másként ünnepelnek október 31-én. Az angolszász országokban Halloween különösen a gyerekeket hozza lázba, hiszen ezen a napon büntetés nélkül lehet mindenféle csínytevést elkövetni, és nem kell korán lefeküdni. A gyerekek ijesztő ruhába bújnak - kísértetnek, boszorkánynak, vámpírnak öltözve - végigjárják a környező házakat és apró ajándékokért, édességért cserébe rövid, szórakoztató verseket és

mondókákat adnak elő az otthoniaknak.

Ugyanezzel a szokással élnek a gyerekek az Egyesült Államokban is, látogatásukkor azonban ők "trick or treat"-et („Csokit, vagy csalunk!-ot”) kiáltanak, mintegy figyelmeztetve a házigazdát, hogy ha nem kapnak valami ajándékot, akkor bizony számítsz a legrosszabbra. Gyakori szórakozás ilyenkor az almahalászat is, amikor egy vízzel teli edényből kell minél gyorsabban kihálászni az almákat, méghozzá csakis a fogaink segítségével. Az utóbbi évtizedben azonban a halloween vesztett korábbi fényéből, ugyanis Amerikában ezen a napon megnőtt az eltűnt gyerekek száma, és a legtöbb szülő nem engedi ki a kisgyerekeket az utcára.

Ausztriában és Németországban népes jelmezes felvonulásokat rendeznek ilyenkor a nagyobb városokban, a maskarás kavalkádban azonban itt a felnőttek is részt vesznek, a lakások ablakát pedig mindenhol világító töklámpások díszítik.

Romániában minden évben nagyszámú turistát várnak október 31.-re a hírhedt Drakula-kastélyba. Az ünnepségek betetőzéseként álarcosbált rendeznek és a résztvevők stílusosan denevérbárlangban töltik az éjszakát. Néhány helyen a kellemest összekötik a hasznossal, például a lengyelországi Katowicében, városi véradó központban vámpíroknak, ördögöknek, és boszorkányoknak öltözött orvosok és ápolónők invitálják véradásra a település lakóit. Magyarországon viszont még nem számít ünnepnek, a bazárok termékein kívül nem lehet komoly nyomát találni a halloweennak. Nálunk viszont igazi meghitt családi esemény a gyertyagyújtás november elsején, amikor is a szeretteinkre való emlékezés és a lélek halhatatlanságába vetett hit

Ajándék-ötledaó

Még szeptember környékén történt meg az eset, mikor épp egy óránkról kifelé szállingóztunk, hogy láss csodát -átbotolva egy plakáton- észrevettük, hogy a TIK épületében a bejárattól balra, a lépcső alatt „valami történik”.

Csoporttársammal rögtön tanakodóba estünk, vaj’ mi lehet az....? Odasomfordáltunk ééés megkérdeztük (nagy-nagy bátorsággyűjtés után). Utólagosan megjegyzem, hogy természetesen felesleges volt a hatalmas izgalom. Egy nagyon kedves régebb óta fiatal „fiatal”, - mert Szegeden csak ifjú emberek vannak!!! -, azaz egy néni vezetett egy kis barkácsolást, miközben egy bácsi mellette nagyon szép saját készítésű fülbevalókat és kitűzőket árult.

Ez alkalommal papír lilomokat készítettek, és mi is rákapunk rögtön az ötletre. Nagy lelkesedéssel vagdostuk a színes papí-

rokat és a segítőnk is barátságosan magyarázgatta mit és hogyan kell hajtogatni, kötni és összerakni. Ezután bevallom mindketten nagy vigyorogva mentünk ki a TIKből, én teljesen boldogan, olyan érzéssel mintha legalább valamiféle időutazásban vettem volna részt és technika óráról szabadultam volna ki újra, mint alsóban, csak kicsit önkéntesebb, lazább és mókásabb verzióban. A „vidító” virágomat utána többen megdicsérték (még az egyik tanárunk is!), és tök büszke voltam magamra, pedig tényleg nem kellett hozzá nagy tehetség.

Következő héten ugyanitt képkeretet barkácsoltunk, amin egy fiúval kibeszéltük a Wartburg vezetés csodáit, szóval komolyan mondom, teljesen megéri J! Szünet előtt pedig nagyon klassz viaszgyertyás asztali dísz gyártottunk szárazvirágokból, levelekből és persze magad gungyorgatta gyertyából.

Én csak ajánlani tudom az ezek utáni alkalmakat is, mindenkinek, akinek van egy szabad

fél órácskája, arra hogy készítsen valamit, amivel feldobja a koliszobát, vagy valamelyik lakótársának hangulatát. Illetve olyanoknak is, akik csak szívesen ismerkednének csak úgy spontán.

A 2010-2011-es tanév I. félévi programja a TIK-ben:

November 16.: Fehérgyertya decupage

November 30.: Mikulás piros kartonból

December 14.: Csuhéangyalka készítés karácsonyra

Január 11.: Kulcstartó hurkapántból

Minden érdeklődőt szeretettel várnak 10 és 13 óra között a TIK épületében a bejárattól balra, a lépcső alatt.

- Csizmadi Csilla -

Halloween rejtelsei

Története

Az angol Halloween szó szerinti fordításban a Mindenszentek (All Hallows) előtti estét jelenti. Ősi kelta ünnep, az Írországbán és Skóciában élő törzsek ezen a napon ünnepelték az újévet és ilyenkor egyszerre hódoltak a Napisten (Samhain) és a holtak Ura előtt. A hiedelem szerint október utolsó napján a legvékonyabb a választóvonal az élők és a holtak világa között. Az eltávozott lelkek ilyenkor útra kelnek, és addig vándorolnak, amíg meg nem találják egykori lakhelyüket. A keltáknak

bevett szokásaik voltak a szellemek ellen: házaikban eloltották a tüzet, és a tökéletes megtévesztés érdekében ijesztő maszkok és rémisztő jelmezbe öltözve parádézta az utcákon, hogy a Gonoszt a végsőkéig megzavarják, és így könnyebben elűzhessék.

Október 31-én a nyári félév utolsó napján, miután a termést betakarították és elraktározták a hosszú, hideg télre, megkezdődött az ünnepség. A kelta papok a hegytetőn, a szent tölgyfák alatt gyülekeztek, tüzeket gyújtottak, termény- és állatáldozatokat mutattak be, tűz körüli táncuk szimbolizálta a nap-szezon végét és a sötétség kezdetét. Mikor eljött a reggel, a papok minden családnak adtak az éjjel gyújtott tűz parazsá-

ból, hogy távol tartsák a háztól a gonosz szellemeket. Az újév első napján, november elsején az emberek állatbőröket vettek magukra és Samhain tiszteltére 3 napos ünnepet tartottak. Innen ered a halloween, mint ünnep, melynek pogány szokásai később keveredtek római hagyományokkal is: a feraliával, ami a holtak emléknapja volt, és a Pomonával, amikor is a gyümölcstermésért áldoztak.

Jack avagy a töklámpás

Halloween szimbóluma, hosszú évszázadok óta a kívájt töklámpás, az ún. Jack-lámpa, amely eredetileg kettős célt szolgált: egyrészt távol tartotta a go-

Gólya-szemmel

Idén is sok-sok gólya érkezett a koliba, akik ott mosolyognak a portánál lévő térképen, és közülük három szóra is nyitotta a száját, hogy elmondja, milyen a Móra gólya-szemmel.

Danila, első éves szabadbölcész

- Miért a Mórát választottad?
Összevettem a többi kolival, olvastam a fórumokon a véleményeket. A Károlyiról azt hallottam, hogy elég silány, ezért ezt kivettem a listáról – bár nagyobb eséllyel kerültem volna be oda. Végül mindent mérlegelve úgy döntöttem, ez lesz a nekem való.

- Mi volt az első benyomásod a koliról?
Hát fura volt és idegen, de hamar megszoktam. A szoba ablaka be van futva valami gazzal, az tök zsír. Ez Csipkerózsika ablaka.

- Mi tetszik a legjobban a koliban?
Dzsi zenéje és a társaság természetesen. Meg hogy felújítják a kolit – örülök, hogy mindig zaj van... :P

- Mi az, ami esetleg sokkolt, vagy negatívnak látod?
A falak állapota. Ezért is fogom teliposzterezni, sokkal otthonosabb az atmoszféra ezáltal.

- Összességében hogy érzed, megérted idejönni?
Meg.

Márti, első éves szabadbölcész

- Miért a Mórát választottad?
Nagy koleszt szerettem volna választani és ahol sok a bölcész. A Móra tűnt a tökéletes választásnak és ez be is igazolódott.

- Mi volt az első benyomásod a koliról?
Mikor először jöttem a koleszba és nagy nehezen megtaláltam az utcát, házszámot, rögtön mosolygó arcok fogadtak a kinti lépcsőn. Ezután nem féltem belépni a koleszba sem, nem éreztem elvesztetnek magam. Éreztem, hogy jó helyen vagyok. Ami még az első benyomáshoz tartozik, hogy nehéz volt felcipelnem a bőröndöt, a másodikra, mert csak ott vettem észre, hogy van lift is :D

- Mi tetszik a legjobban a koliban?
A közösségi élet, a hangulat és a nagyon jófej emberek. A kedven-cem a konyha és a gépterem. Ami nagyon tetszik, hogy a koleszban sosem unatkozom, nagyon jó programok vannak. Még a második emelet természetesen, és a 16-os szoba :)

- Mi az, ami esetleg sokkolt, vagy negatívnak látod?
Semmi ilyen nem jut eszembe. Eddig minden nagyon szuper, sokkal jobb, mint amire számítottam.

- Összességében hogy érzed, megérted idejönni?
Igen. Ez nem kérdés.

Dorka, első éves pszichológus hallgató

- Miért a Mórát választottad?
Hát, nagy családi átbeszélés után

végül azért, mert egy: ott van az uszoda mellett; kettő: sok a bölcész és a bölcészprogram; három: erről hallottam a legjobbakat azok közül, amiket választhattam.

- Mi volt az első benyomásod a koliról?
Az a hatalmas tábla, hogy itt mindenki köszön mindenkinek. Az úgy belemászott a képembe :D Amúgy meg hogy kedves a portás és figyelmes, jó, hogy van lift, meg jesszus, most már itt maradok...
- Mi tetszik a legjobban a koliban?
A sportolási lehetőségek és a sütisütő verseny (nyamm).

- Mi az, ami esetleg sokkolt, vagy negatívnak látod?
A villanytűzhely!!! Az sokkolt. Fél óras tojásrántotta?! Na mondjuk én is épp a legrosszabb sütőlapot választottam.. Tapasztalatlan-ság. Legközelebb már jobb lett.

- Összességében hogy érzed, megérted idejönni?
Ó, naná. Ha már Szeged és koli, akkor Móra!

Anita, első éves bioszos

- Miért a Mórát választottad?
Mert ez tűnt a leginkább igényes, legjobb állapotú kollégiumnak, vala-

mint mert közel van biológiai épülethez.

- Mi volt az első benyomásod a koliról?

Nem emlékszem pontosan, de talán az, hogy nagy és hogy kedvesek az emberek.

- Mi tetszik a legjobban a koliban?

Hogy van internet a szobában, viszonylag újak a bútorok és hogy vannak közel felsőbb évesek, akiktől lehet segítséget kérni (amit köszönök:).

- Mi az, ami esetleg sokkolt, vagy negatívnak látod?

A rendetlenség elég ijesztő, nem vagyok hozzászokva.

- Összességében hogy érzed, megérte idejönni?

Természetesen megérte. Idő kell, míg mindent megszokok, de örülök, hogy itt lehetek.

- Do -

- fotók: Szeverényi Kriszti

Érezd a ritmust!

Szerva itt- csere ott. Kategóriák: férfi, női, páros. Kellékek: ütők, asztal, labda és remek hangulat. Szabályok: 11-nél térfél csere és visszavágó. Esetenként döntő játszma. Időpont: 2010. október 18-20. Helyszín: Szeged, Móra Ferenc Kollégium, tornaterem. Szervezők: Mayer János, Kozma Tomi, Rác Előd, Mester Péter.

Első ránézésre a pingpong egyszerű sportnak tűnhet. De ahogy kezünkbe vesszük az ütőt, kiderül, hogy nem csak fonákok és tenyeresek egymásutánja

az, amiről a pingpong szól. A játékosoknak érezniük kell a ritmust, a labda pattogásának ritmusát és fel kell venniük egymás ritmusát is, össze kell hangolódniuk az ellenféllel.

Aki ellátogatott az októberi pingpong bajnokságra, jó hangulatú légkörbe csöppent, ahol a résztvevőknek nem a győzelem, hanem a játék öröme volt a fontos. A többi játékos a bíró melletti kispadról bátorította, biztatta a meccsezőket. Együtt lesték a hibátlan szervákat, a necceket, a félelmetes lecsapásokat és a menthetetlennek tűnő ütések visszaadását vagy éppen a legegyszerűbbnek tűnő helyzet elhibázását. Néhány játszma közelítette a követetetlen labdamenetű, tv-ben látható meccsek színvonalát.

A három nap alatt lezajlott játszmákból szerdán megszületett a végeredmény, 3 kategóriában köszönthetünk dobogósokat, van, aki 2 díjat is bezsebelhetett. A díjazottak 3 nyeremény közül választhattak, vagy egy új pingpongitővel vagy egy kolis bögrével vagy egy üveg borral gazdagodtak.

Eredmények:

Férfi egyes:

Fekete Bence
Illés Andris
Brieber Bálint

Női egyes:

Pajor Kata
Fricz Dóri
Szabó Kinga

Páros:

Bence Legeza Borbála – Tary Katalin
Kozma Tamás – Mayer János

Akinek megjön a kedve a pingpongozáshoz, már kezdheti is a gyakorlást a következő bajnokságra. Mert pingpongozni jó!

- Balog Márta -
- fotó: Szeverényi Kriszti

A tökéletes alakért bármit

– Utolsó nyolc! Figyeld a tartásra! Nyolc, hét, hat, öt, négy, három, kettő, egy! És lerázod a karodat! Fogod a könyököd, hátraviszed a fejed mögé, és a lapockád közé nyúlsz! Nyújtod az izmokat! Majd ugyanezt megcsinálod a másik kezeddél is – hangzik a teendő a pörgős zene ritmusa között, én meg próbálok levegőhöz jutni, és nem figyelni a fájdalomra, amelytől az összes izmom – még az is, amiről mindezidáig nem tudtam – sajog. A következő pillanatban már vége is a lazításnak, újra lendületbe kell jönni. Fel kell venni a ritmust a többiekkel, és lelkesen ugrálni, hogy tovább formáljuk az alakunkat.

– Egészségekre – hangzik el végre a mondat, amiért már legalább fél órája könyörgök magamban. Hétfő este 9 óra van. Vége az aerobic órának a Móra Ferenc Kollégiumban. Izzadtan és a megerőltetéstől remegő lábakkal megyek oda Hadik Mártihoz, kollégiumunk egészségfelelősehez, hogy az egyetemi tesi óráként is felvehető foglalkozásról beszéljünk. Habár az óra előtt jól felkészültem a témát illetően, a kérdéseket is megfogalmaztam, pillanatnyilag semmi másra nem tudok gondolni, mint arra, hogy leüljek, de mivel a teremben nincs szék, kénytelen vagyok egyik kezemmel a falnak támaszkodva – hogy el ne dőljek – kérdezni Mártit.

– 2002 óta tartok zenés tornát a lányoknak. Kezdetben a barátnőimmel csak buliból csináltuk az egészet. Hivatalossá 2004-ben vált a kezdeményezés, miután elvégeztem Pesten egy OKJ-s edzői tanfolyamot, 2005-től pedig egyetemi testnevelésként is felvehető az óra – mondja Márti, aki beszélgetésünket

megelőzően két órát tartott egy más után, hiszen ma a Mórában olyan népszerűségnek örvend – a fiúk által csak zenés ugribugri néven emlegetett – aerobic, hogy egyszerre nem fér be az összes tornázní, mozogni vágyó kollégista a tornaterembe.

Mindenkinek ismerős a következő felhívás: Lányok figyelem! A zenés ugribugri 8-kor kezdődik – harsogja a hangosbemondó, amelyben az éppen aktuális portás hangja hallható néhány perccel egész előtt. A Móra Ferenc Kollégium lány lakói pedig igyekeznek, nehogy lekéssék a kezdést, mert akkor lemaradnak a bemelegítésről és a súlyzók, illetve poliförmök is elfogynak. Ezek nélkül pedig elképzelhetetlen egy igazi Márti-féle, Móra-beli aerobic.

– Év elején mindig többen vagyunk. Ilyenkor lelkesebbek a hallgatók, és még az órarendjük is engedi, hogy heti egy vagy két alkalommal időt szakítsanak a mozgásra. De később, amikor szorítanak a beadandók határidői, készülni kell a zh-ra, vagy a vizsgákra, általában megfogyatkozik a csapat, és maradnak az ETR-es tesisek, illetve egy-két nagyon elszánt leányzó – mondja Márti.

Nyolc előtt két perccel már alig férünk a terembe. Nagy a zsivaj, mindenki jókedvű, várjuk, hogy elkezdődjön az óra. És egyszer csak felcsendül Katy Perry jól ismert dala a Hot 'n' cold, persze kissé felpörgetve.

– A hangulat itt mindig ilyen jó, többek között ezért is járok le ide – mondja egy résztvevő, aki testnevelés óra keretében van jelen. Miközben aláírja a jelenléti ívet, az elmondottakhoz hozzáteszi, hogy nemcsak azért jár a Márti-féle aerobicra, mert a tesi kötelező, hanem azért is, mert változatosak az órák, és a napi sok óra ücsörgés után jól esik egy kis mozgás. Az pedig, hogy a

többiekkel együtt mozoghat az ember, különösen motiváló.

Odafordulva a mellettem állóhoz, megkérdezem, hogy ő is testnevelés órára jött-e. Nemmel felel. Ő tavaly volt ETR-es, idén már csak hobbyból van itt. – Egyébként is köztudott, hogy a mozgás élénkíti az agyat, ha fizikailag elfárad az ember, jobban és gyorsabban megy utána a tanulás – tudom meg a biológus hallgatótól. Aki egyébként azért jött le mozogni, hogy a holnapi zh-jára ma este frissen, felélénkülve tudjon készülni, és másnap remekljen a különböző élettani folyamatokban, amik a dolgozat anyagát képezik.

Bárkit kérdezek, mindenki azt mondja azért is jár szívesen, mert Márti nagyon kedves, folyton mosolyog, és minden gyakorlatot végigcsinál, ezzel is erőt adva az olyan pillanatokhoz, amikor már fogytán van a kitartás. És az sem mellékes dolog, hogy az aerobic itt házon belül, kollégiumi kerek között zajlik. Mindössze pár lépcsőfok választja el az itt lakókat a földszinti játéktérrel, ami hétfőn, kedden és szerdán este a lányok birodalmává válik egy-egy zenés, alakformáló torna- vagy pilates óra erejéig. Ugyanis Márti pilatest is oktat.

Amikor elbúcsúzik tőle, még utánam szól – Holnap várlak a pilatesen. Fáradtan ugyan, de jóérzéssel nyugtázom a dolgot: legalább visszanyerem az állóképességemet, és olyan környezetben töltök egy órát, ahol kedvesek és mosolygósak az emberek.

Csak az izomlázat éljem túl valahogy!

- SZTElla -

